

Tip 1 Tip 2 diyabetes mellitus özellikleri

- Fiziopatoloji
 - Tip1 diyabetes mellitus hastalarında otoimmün aktivasyon ile pankreas beta hücre harabiyeti gelişir ve insülin sentez ve sekresyonu bozulur. İnsülin yokluğu kan şekerinin aşırı yükselmesine, glukozüriye, dehidratasyona, keton cisimlerinin oluşmasına ve ketoasidoz komasına yatkınlığa sebep olur.
 - Tip 2 diyabetes mellitusta ise multigenetik mekanizmalar nedeni ile karaciğer, kas ve yağ hücresi düzeyinde insülin direnci mevcuttur. Hastaların çoğunda pankreastan insülin yapımı artırılarak kan şekeri kontrolü sağlanır. Pankreas beta hücresinde bu direnci kompanze edebilecek düzeyde insülin yapımı sağlanamadığı durumlarda ise diyabetes melitus gelişir. Beta hücre harabiyeti önceleri azdır ancak sıklıkla yıllar içerisinde ilerleyerek dışardan insülin kullanılması gerekli hale gelir. Yani fiziopatolojisinde hem insülin direnci hem de beta hücre harabiyeti söz konusudur.
- Klinik özellikleri
 - Tip 1 DM genellikle çocuk ve genç yaşta başlar. Aile anamnezi kuvvetli değildir. Sıklıkla aşırı kan şekeri yüksekliğine bağlı poliüri, polidipsi, kilo kaybı, hatta diyabetik ketoasidoz kliniği ile tanı alırlar. İnsülin eksikliğine bağlı olarak ketoza eğilimlidirler.
 - Tip 2 DM genellikle 40 yaşından sonra görülür. Ailesinde olanlarda daha sıktır. Genellikle kilolu kişilerdir. Kan şekeri yüksekliğine bağlı belirti çoğunda bulunmaz. Yapılan tetkikler sonucunda diyabet tanısı konur. Kan şekeri çok yüksek olsa bile ketoasidoz nadirdir.
- Tedavi özellikleri
 - Tip 1 DM insülin yokluğu ile oluşan bir hastalık olduğundan tedavide insülin gerekliliği mutlakdır. Oral diyabet ilaçları ile kan şekeri kontrolü sağlamak mümkün değildir.
 - Tip 2 diyabetik hastalarda oral diyabet ilaçları ile sıklıkla kan şekeri kontrolü sağlanır. Ancak daha sonraki dönemlerde hastaların büyük çoğunluğunda ilaç dozunun artırılması , çoklu ilaçlar ile kombinasyon tedavileri ve insülin tedavisi gerekli olur.
- Kronik komplikasyonları
 - Her iki hastalıkta da benzer komplikasyonlar görülür. Tip 1 diyabet hastalığı tanı aldığı dönemde başladığı için kronik komplikasyon gelişebilmesi için en az 4-5 yıl geçmesi gerekir. Tip 2 diyabet hastalığında ise tanı anı hastalığın başlama anı değildir. Bu nedenle tanı anından itibaren komplikasyon var olabilme olasılığı vardır. Komplikasyonların gelişmesinde kan şekeri yüksekliği çok önemli olmakla birlikte hangi hastalarda komplikasyonlar gelişeceğini önceden kestirmek her zaman mümkün olmayabilir.